

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3632

гр. София, 19.05.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 19.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **5224** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.1 от ЗОДОВ, вр с чл.248 от ГПК.

Образувано е по МОЛБА от 12.03.2020 година на Л. Т. К. за изменение на Решение № 1369/27.02.2020 година, постановено по адм. дело № 5224/ 2019 година по описа на АССГ в частта на разноските.

Ответникът по иска- [фирма] [населено място] е депозирал отговор по депозираната молба за изменение на Определението в частта за разноските в посока неоснователността на молбата.

Настоящият съдебен състав след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, подадена от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на интерес от допълване.Разгледана по същество,същата се явява основателна..

Разпоредбата на чл.248,ал.1 ГПК/приложима по силата на преpraщачата норма на 144 АПК постановява, че в срока за обжалване,а ако решението е необжалваемо-в едномесечен срок от постановяването му,съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. Разпоредбата е приложима и по отношение и на другите актове ,с който производството по делото е приключило, в това число и определенията при прекратяване на производството.

Следва да бъде посочено ,че крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на преpraщачата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната

може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия. Пак крайният момент, в който може да се направи възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е устните състезания.

В производството по [ЗОДОВ](#) ищецът не дължи на ответника заплащане на юрисконсултско възнаграждение и на адвокатско възнаграждение. Разпоредбите на [чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от ЗОДОВ](#), тълкувани в тяхната взаимовръзка, се явяват специални по отношение на общите разпоредби на [чл. 78, ал. 8 от ГПК](#), във връзка с [чл. 144 от АПК](#) и [чл. 143 от АПК](#). Липсата на изрична уредба в [ЗОДОВ](#), която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника при пълно или частично отхвърляне на иска/исковете му, означава, че такова не се дължи. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Двете разпоредби уреждат правило, при което ищецът се ползва от допълнителна защита спрямо ответника в производство по [ЗОДОВ](#) при частично уважен иск. Тази защита се изразява в поемането от ответника в цялост на всички направени от него разноски, вкл. разходите за правна защита, наред с разноските на ищеца с изключение на адвокатското възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от иска. Под разноски в съдебното производство законодателят, с оглед на съдържанието на основната разпоредба - [чл. 78, ал. 1 ГПК](#), разбира разноски за такси, разноски по производството и възнаграждението на един адвокат. Разноските за такси са за държавните такси, дължими на основание [чл. 4, б. "а" и "о" от Закона за държавните такси \(ЗДТ\)](#) във вр. с [чл. 73, ал. 3 ГПК](#) и [чл. 9а, ал. 2 ЗОДОВ](#) и определени по размер в Тарифа № 1 към Закона за държавните такси, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието и Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, както и за други дължими такси (например таксата на основание [чл. 9, ал. 2 от Закона за Държавен вестник](#)). Разноските по производството включват разноски, извършени от страната, във връзка с определени процесуални действия - депозит за призоваване на свидетел, възнаграждение за вещо лице, разходи за извършване на оглед. Възнаграждението за един адвокат представлява платеното възнаграждение на ползвания от страната адвокат.

В конкретния случай, съдът с решението си е отхвърлил иска на ищеца и респективно на това не е присъдил в негова полза разноски именно защото искът е отхвърлен. Обстоятелството дали ответникът по иска е дал повод за завеждане на делото или не, е неотнормимо към спора, защото нормите на ЗОДОВ са специални спрямо нормите на ГПК и законодателят изрично в нормата на чл.10 от ЗОДОВ е

регламентирал случаите, при които се присъждат разноси и в тях липсва други хипотези, при които се присъждат разноси. Нормата на чл.10 от ЗОДОВ не подлежи на разширително тълкуване и не може да обуслови присъждане на разноси в полза на ищеца и то при отхвърлен иск. Молбата за изменение на решението в частта за разноските е неоснователна

Воден от гореизложеното и на основание чл.248 ГПК, Административен съд-София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ МОЛБА от 12.03.2020 година на Л. Т. К. за изменение на Решение № 1369/27.02.2020 година, постановено по адм. дело № 5224/ 2019 година по описа на АССГ в частта на разноските.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от определението да се изпрати на страните.

Определението подлежи на обжалване по реда за обжалване на Решението/ АРГУМЕНТ от разпоредбата на чл.248,ал.3 ГПК/.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: